

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender m.fl. love. (Ændring af klagebehandlingen m.v.).

Af Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 6/10 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

SF har med dette lovforslag foreslået en række ændringer i det nuværende klagesystem, ændringer, som primært går ud på at indføre en udbygning af ankesystemet set i forhold til i dag.

Jeg synes, det er en stor mundfuld, SF her er kommet med. SF's begrundelse er, at der trænges til en modernisering af systemet, og at systemet bør være i overensstemmelse med den omstrukturering, der finder sted i den sociale sektor.

Det har jeg meget svært ved at se at det forslag imødekommer. Tendenserne i nutiden går snarere mod en forenkling af ankesystemet, dvs. mod en hurtigere sagsbehandling og mod en decentralisering af beslutningerne.

I lovforslaget foreslås forskellige ændringer i både den sociale styrelseslov, ankestyrelsesloven, bistandsloven, lov om social pension, børnetilskudsloven og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Jeg vil gerne sige med det samme: Gennemførelsen af de fleste af de forslag vil betyde, at alle de anstrengelser, vi har gjort os herinde i de senere år for at forenkle og effektivisere ankesystemet, vil være gjort forgæves.

I 1983 indførte vi hovedreglen om én og kun én klageadgang. Et udvalg under Socialministeriet arbejdede herefter med yderligere forslag til effektivisering af ankesystemet. I udvalget blev de forskellige forslag indgående drøftet med bl.a. de berørte organisationer. De fleste af udvalgets forslag blev senere gennemført ved lov i 1985. Vi har nu haft disse regler i nogle år, og jeg mener, at de har fungeret tilfredsstillende. Generelt finder jeg derfor ikke, at der er grundlag for at ændre på anke reglerne i den foreslåede retning.

En generel udvidelse af ankeadgangen som foreslået af SF vil betyde, at Ankestyrelsen skal behandle mindst 2.000–3.000 flere sager om året, og det vil også medføre en forøget sagsmængde i amtsankenævnene. Jeg mener ikke, at den forøgede administrative byrde, som ophævelsen af de gældende ankebegrænsninger betyder, modsvares af en tilsvarende forøgelse af retssikkerhedsgarantier for befolkningen. Jeg kan derfor ikke gå ind for dette forslag. Jeg kan måske gentage, hvad jeg har sagt mange gange, når vi har behandlet ankeforslag her i salen, at det ikke nødvendigvis er sådan, at retssikkerheden stiger i takt med antallet af ankeinstanser.

En anden del af SF's forslag handler om amtsankenævnenes virksomhed. SF foreslår her, at amtsankenævnene skal varetage nogle af de sociale udvalgs opgaver. Hvis klageren også får afslag i amtsankenævnet, skal nævnet sørge for rådgivning og vejledning om andre løsninger af klagerens problem, og det sociale udvalg skal derefter indberette til amtsankenævnet, hvad udvalget senere foretager for at hjælpe klageren.

Jeg kan godt se det sympatiske og rigtige i, at en klager efter endnu et afslag får rådgivning og vejledning, men jeg mener, at det skal og bør være vedkommendes kommune, der giver denne rådgivning. Ankenævnet er efter min mening ikke velegnet til videre sagsbehandling over for den enkelte. Hvis klageren får aktiv hjælp af amtsankenævnet og ikke er tilfreds, skal nævnet altså tage stilling til sin egen sagsbehandling. Det kan vi vist alle sammen være enige om ikke er hensigtsmæssigt. Jeg har derfor svært ved at se, hvor klagerens retssikkerhed er henne, og må afvise forslaget.

Forslagsstillingerne vil også begrænse den nuværende formandsbemyndigelse i både revali-